

Det skal jeg være den første til at beklage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (V, KF, FP og DF) stemte for, 64 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om inddrivelse af parkeringsafgifter i forbindelse med udlejningskøretøjer.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 6/2 96. Første behandling 28/2 96. Betænkning 23/4 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 10 (FP, EL og DF) stemte for, 102 (S, V, KF, SF, RV og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en lavindkomstkommision.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 19/1 96. Første behandling 27/2 96. Betænkning 23/4 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Siden Folketinget sidst diskuterede lavindkomstkommision, er der i hvert fald sket to væsentlige ting.

Den ene er, at der er kommet en rapport om ældres økonomi. Den viser, at der sker en stigende polarisering i forbrugsmulighederne og indtægtsmulighederne for de ældre. Den viser, at den tiendedel af de ældre, der har den laveste indkomst, har en disponibel indkomst, altså efter skat, på 3.300 kr. om måneden, medens den mest velhavende tiendedel har mere end fire gange så meget. Det er en ny oplysning i forhold til Folketingets første behandling.

Den anden nye ting er, at vi i mellemtiden har haft en debat om de underste i samfundet. Vi har haft en debat om de hjemløse, der falder igennem vore sociale sikkerhedssystemer i øjeblikket. Vi har haft en debat om de sindslidendes forhold, der viser, at de sindslidende også har et liv, der ikke hænger sammen. Vi har haft debatten om narko, der ligeledes viser, at der er meget tilbage, før den indsats lykkes godt nok.

Det, vi vil med dette forslag, er jo at prøve at analysere de fattigdomscirkler, som bliver mere og mere tydelige i et meget rigt samfund. Men vi vil ikke kun analysere, vi vil også anviser handlingsveje. Det her løser sig ikke af sig selv.

Det er ærgerligt, at et flertal i Folketinget ikke har lyst til at få et retvisende billede af de nye fattigdomstendenser i et meget rigt samfund. Det er specielt ærgerligt, fordi også nogle af de gamle politikere, der var med til at diskutere socialpolitik i perioder, hvor f.eks. Det Radikale Venstre var optaget af social udstødning og social fattigdom, har meldt sig på banen siden denne debat. Jeg tænker på Asger Baunsbak-Jensen, der, synes jeg, har gjort en flot indsats for igen at bringe de svage i samfundet på dagsordenen.

Jeg synes, det er ærgerligt, at Folketingets flertal i dag afviser at få et retvisende billede af den nye fattigdom frem. Det er det, man gør ved at stemme nej til dette forslag og stemme nej til, at vi får anvist nogle handlemuligheder, der i et samfund, der er så rigt som vores, kan vise nogle veje ud af de fattigdomscirkler, vi har.

Sonja Mikkelsen (S):

Det er for mig at se en noget mærkværdig konklusion, hr. Villy Søvnald drager af, at vi bl.a. fra Socialdemokratiets side har afvist det beslutningsforslag, som her ligger fra SF.

Det er ikke af manglende lyst til at se nærmere på lavindkomstgruppernes forhold i Danmark, det er ikke af manglende lyst til at se på de nye fattigdomsgrupper her i landet, at Socialdemokratiet afviser dette forslag. Men det er ud fra den betragtning, at vi allerede i dag har meget omfattende viden om, hvem det er, der er i lavindkomstgrupperne, og hvilke forhold de lever under, og også ud fra den betragtning, at vi faktisk arbejder politisk med at finde løsninger, som lige præcis skal tage hånd om de dårligt stillede i vort samfund, herunder de udstødte grupper, de psykiatriske patienter og dem, der i øvrigt blev nævnt fra hr. Villy Søvndals side.

Så det er ikke, fordi vi ikke ønsker at drøfte spørgsmålet, det er ikke, fordi vi ikke ønsker at arbejde med spørgsmålet; det gør vi faktisk i meget stor udstrækning.

Vi ser måske nok mere forslaget fra SF som en nem måde at gøre det på, når man ikke selv kan finde ud af, hvilke løsninger man skal pege på i forhold til de problemstillinger, der allerede er kendt. Derfor har vi ikke følt et behov for en lavindkomstkommission, som kan komme med anvisninger på, hvilke politiske løsninger man kan tage i anvendelse.

I Socialdemokratiet har vi faktisk så stor kraft også på den idémæssige side af det her område, at vi selv mener, at vi er i stand til at formulere de politiske løsninger, der skal til ud fra de informationer, som allerede foreligger på baggrund af det meget omfattende analysemateriale, der findes på området.

Der er ingen grund til at lave supplerende analyser i forhold til det, vi allerede får fra statsapparatet og også i høj grad fra vores uafhængige forskningsverden. Og der er heller ingen grund til, at vi beder nogle eksperter om at lave politik for os. Det er faktisk det, vi sidder her i Folketinget for at gøre, og det gør vi gerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Fru Sonja Mikkelsens indlæg havde overskriften: Vi er i gang. Vi er i gang med at fjerne de her ting, og derfor behøver vi ikke yderligere analyser.

Må jeg ikke gøre opmærksom på, at det godt kan være, at de lange trin til ulighederne blev taget under den borgerlige regering. Det forstås vi også godt i SF. Men det, der er hovedproblemet, er jo, at det er i disse år, under en socialdemokratisk ledet regering, at fattigdomstrækkene

også viser sig markant. Overrasker det ikke i den socialdemokratiske folketingsgruppe, at vi har en stigende polarisering på ældreområdet?

Jeg vil godt spørge fru Sonja Mikkelsen konkret: Hvad er initiativerne i forhold til den tiendedel af de ældre, der har en disponibel realindkomst, der er mindre end 3.300 kr.? Mig bekendt er der ingen initiativer. Det var socialministerens svar, da vi diskuterede det med socialministeren.

Hvad er initiativerne, hvad er de nye initiativer i forhold til de tre navngivne grupper, jeg nævnte? Der bliver stadig flere hjemløse. Det er det, der er problemet. Problemet er ikke, om vi er på vej til at løse det. Problemet er, at antallet er voksende, og at vi ikke har nogen svar.

Hvad angår de sindslidende, er det rigtigt, at vi har aftalt nogle ting, der lukker nogle huller. Men diskussionen hedder: Er det nok? Lukker det de huller, vi efterlod i 1980'ernes psykiatri? Den diskussion forstår jeg heller ikke man ikke vil ind på.

Men det, vi også godt vil have fat på, er konsekvensen af den skæve skattereform og to skæve finanslovforlig, altså det forhold, at polariseringen i samfundet er voksende. Det kan godt være, det ikke er det, Socialdemokraterne gerne ville, men det er det, Socialdemokratiet er med til at lægge navn til.

Jeg synes, det er fantastisk at afvise denne diskussion med argumentet, at det er bare åndelig fattigdom hos SF, at man ikke selv præsenterer forslagene. Når man holder så stærk en tale, har man en pligt til selv bare antydningssvis at byde på: Hvad er det, den nuværende regering vil gøre for at imødegå den polarisering, der blev startet i 1980'erne, og som er forstærket under den nuværende regering?

Finansministeren (Mogens Lykkesoft):

Fru Sonja Mikkelsen gav udtryk for de samme synspunkter, som jeg har i denne sag. Derfor kan jeg gøre min bemærkning til hr. Søvndal meget kort.

Det passer ikke, at polariseringen har været stigende i det danske samfund gennem de sidste tre år. Det passer ikke, at indkomstfordelingen er blevet skævere. Regeringen skal nok sørge for at publicere, også i et nødvendigt omfang genpublicere, materiale, der kan belyse, at det ikke passer.

I øvrigt vil jeg sige om ældrerapporten, at den måske viser den i hvert fald begrænsede nytte af at publicere yderligere materiale, når det i den

grad bliver fejlfortolket, sådan som hr. Søvnal forsøgte sig med det heroppe.

Det, som nemlig også kan udledes af rapporten om de ældres indkomster, er, at der heller ikke blandt ældregruppen fra 1983 til 1993 er sket en øget polarisering. Der er sket nøjagtig den samme fremgang i realindkomst for den laveste indkomstgruppe blandt de ældre som blandt den højeste.

Så kan man have et politisk mål om, at det skulle have indsnævret sig. Det forstår jeg godt. Men det er bare forkert. Det passer simpelt hen ikke, når man står op her og siger, at der er sket en øget polarisering.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det er lidt ærgerligt, og jeg synes egentlig, det viser behovet for at stemme for SF's forslag, at vi ikke får den her debat lidt mere kvalificeret.

Jeg synes egentlig, det er imponerende, hvis man ikke kan se polariseringstendenserne i vores samfund. Jeg synes, det er farligt, hvis man fornægter det. Jeg synes, det er fantastisk, at der skal gammelpolitisk engagerede mennesker som Asger Baunsbak-Jensen til for at fremkalde det billede igen; for jeg synes, det er så synligt.

Ét er at forstå omverdenen i form af statistikker og rapporter. Det har i sagens natur sin berettigelse. Men hvis man også ser på virkeligheden omkring os, synes jeg, at polariseringen bliver stadig synligere. Vi kan se det blandt børnene. Et godt eksempel er den venteliste, vi har til de børnepsykiatriske afdelinger. Den stiger efter en næsten lodret kurve. Enhver, der bevæger sig rundt i byerne, kan se en gruppe, som vi har i dag, og som vi ikke havde for år tilbage, med stadig mere synlige tegn på, at de er udstødte.

Nu skal jeg sige til Ældrekommissionens rapport, som er den, finansministeren specielt anholdt min konklusion på: Ældrekommissionens rapport siger, at det er rigtigt, at ældrebefolkningen som helhed har fået bedre vilkår, fordi de har fået gavn af de private pensionsopsparinger og de arbejdspensioner, der er kommet, men det er da lige så rigtigt, at den peger på, at den ringeste tiendedel har en disponibel indkomst efter skat på 3.300 kr., som er en fjerdedel af, hvad den mest velhavende del har.

Jeg vil så godt spørge finansministeren: Opfatter finansministeren ikke det som et fordelingsmæssigt problem i forhold til traditionelle

socialdemokratiske ståsteder om lighed? Er det et spørgsmål, man bare affærdiger med, at det har vi ingen politiske bud på; det vil vi ikke gøre noget ved?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det, som jeg anholdt ved hr. Søvnals måde at argumentere på, var, at han blander begreberne sammen. Han siger, at der er sket en stigende polarisering blandt de ældre. Han bruger den rapport, der er lavet om fordelingen og udviklingen i indkomsterne for de ældre, til at påstå det. Det er en forkert anvendelse af talmaterialet. Der er ikke en skævere indkomstfordeling blandt de ældre nu, end der var for 10 år siden. Så der er altså ikke tale om en stigende polarisering her; det er simpelt hen forkert.

Men det, fru Sonja Mikkelsen sagde, det, jeg sagde, da vi havde debatten først, var, at regeringen jo selvfølgelig i forhold til de polariseringsproblemer i vores samfund, som er synlige for enhver, har taget en lang række initiativer, og dem vil vi også følge op.

Det er jo ikke det, debatten handler om. Hr. Villy Søvnal vil have noget mere statistisk materiale, der belyser, hvordan udviklingen har været. Det materiale findes. Til trods for at det findes, påstår hr. Villy Søvnal, at udviklingen har været den modsatte af det, der er sandheden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Lige en rettelse til finansministeren. Det er rigtigt, at vi vil have en statistisk opgørelse, ikke alene af indkomstforhold, men også over formueforhold, også over forbrugsmuligheder og også over, om der er den fattigdomscirkel, der hedder, at er man fattig på penge, så er man i øvrigt også fattig på andre forhold i det her liv – i forhold til bolig, i forhold til sundhed, i forhold til helbred osv., osv.

Det, vi godt vil have tegnet, er det sammenhængende billede. Det er den ene ting. Det andet er, at vi beder en sådan kommission om at komme med handlingshenvisninger. Vi vil ikke kun have analyser, vi vil have handling; det er jo det, der forandrer ting.

Vi synes, det kunne være interessant at bede et uvildigt forum tage stilling i den diskussion, vi nu har haft, hvor finansministeren siger, at der ikke er stigende polarisering. Vi siger, at der er en stigende polarisering. Var det så ikke godt at få nogle udpegede til at kigge på det, ikke

alene for at beskrive det, men også for at anvise nogle handlingsmuligheder væk fra et samfund, hvor der er et stigende antal grupper, der lades i stikken, som helt synligt er ved at kobles af samfundsudviklingen?

Det undrer mig oprigtigt, hvis det kun er SF og gamle borgerlige som den radikale Asger Baunbak-Jensen, der i sin tid var optaget af socialpolitik, der synes, at den her debat er interessant.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 16 (SF, EL og DF) stemte for, 97 (S, V, KF, RV, FP og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1995.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 29/2 96. Første behandling 12/3 96. Betænkning 17/4 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 3, 5-9, 11-17, 19-24, 26, 28, 34-38 og 40-44 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,

betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 79: Forslag til lov om ændring af konkursloven og visse andre love. (Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 22/11 95. Første behandling 29/11 95. Betænkning 23/4 96).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, §§ 2-9, ændringsforslag nr. 2, § 10, således ændret, og § 11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.